

Posudek bakalářské práce

Veselá, Jitka, *Ukrajinská republikánská kapela a její působení v Československu v roce 1919*
Bakalářská práce
FF UK, Ústav slavistických a východoevropských studií
Praha 2010, 53 s. rkp.

Bakalářská práce Jitky Veselé je analýzou polozapomenutého působení Ukrajinské republikánské kapely v Československu v roce 1919. Autorka si v úvodu stanovuje několik cílů: rozbor působení Ukrajinské republikánské kapely v Československu, zmapování ohlasu jejích vystoupení československou veřejností a vlivu kapely na propagaci povědomí o Ukrajině jako novém nezávislém národním státu a konečně analýzu československo-ukrajinských vztahů. Je třeba konstatovat, že některé pasáže práce jsou velmi zdařilé, jiné naopak velmi problematičné.

Analýza tématu celkově trpí značnou popisností, což není u bakalářských prací nic neobvyklého – v popisných pasážích se autorce podařilo i díky poměrně velkému počtu načtených materiálů vypořádat dobře s cílem zmapovat působení a koncerty kapely v Československu, méně již se snahou rozebrat reakci československé veřejnosti (kapitola 2.5.2., analyzující reference českého tisku, je příliš krátká a vlastně nic říkající); v analytických pasážích jsou Veselé závěry značně nepřesvědčivé. Naprosto neprůkazné jsou například její teze o tom, že působení kapely v Československu mělo dopad na to, že se o Ukrajině začalo více psát v československém tisku (příklady článků o Ukrajině v kapitole 2.5.1.) a o tom, že se začal pozitivně měnit pohled československé veřejnosti na Ukrajinu. V případě tisku chybí jakékoliv srovnání, jak se psalo o Ukrajině před příjezdem kapely do Československa a poté, autorka také dostatečně nereflektuje fakt, že události v Rusku a na Ukrajině představovaly v roce 1919 velmi žhavé téma a psalo by se o nich s největší pravděpodobností i bez působení kapely v Československu; celkově autorka nepředkládá jediný důkaz, jenž by prokazoval souvislost mezi působením kapely v Československu a častějším (pozitivním) psaním o Ukrajině v československém tisku. V případě její teze, že působení kapely pozitivně měnilo pohled na Ukrajinu se autorka opírá o úspěšnost koncertů a jejich kladné hodnocení v tisku – její teze je však značně vágní, nepřesvědčivá a neprůkazná; základní problém spočívá v tom, že autorka nijak nedefinuje a nekonkretizuje, v čem se měnil pohled československé veřejnosti a nijak to ani nedokumentuje – její závěr je proto naprosto bezcenný a s největší pravděpodobností, stejně jako u první teze, i mylný. Z úspěchu představení u obecnstva nelze vyvozovat žádné obecnější soudy týkající se pohledu Čechoslováků na Ukrajinu. Autorka si nedostatky práce sama uvědomuje a v závěru upozorňuje na klíčový problém, z něhož vychází výše zmíněná kritika: „Nedostatkem práce je jen krátký rozbor ohlasů na vystoupení Kapely a stručný nástin pohledu občanů Československa na Ukrajinu před příjezdem Kapely a po jejím odjezdu.“ (s. 41) Z drobnějších nedostatků bych uvedl následující – na straně 32 se autorka zmiňuje o rozpadu kapely do tří celků, přičemž se neobtěžuje uvést důvody jejího rozkladu a u dvou z celků neuvádí jejich další osudy.

Velký problém práce vidím také ve formálních záležitostech a stylistické neobratnosti autorky. Co se týče formálních nedostatků, již obsah naznačuje, že by autorka měla daleko pečlivěji pročítat a kontrolovat, co napsala – obsah, respektive číslování jednotlivých kapitol vůbec neodpovídá kapitolám v práci (autorku by mělo překvapit již to, že podkapitoly pod

hlavní kapitolou 2. v obsahu jsou číslovány 1.5.-1.10; ve vlastním textu 2.1.-2.6.). Veselá není pravděpodobně seznámena s tím, že po tečce a čárce ve větě následuje mezera, o čemž svědčí například nejednotné psaní jména O. I. Košyc (jednou O.I. Košyc, podruhé O.I.Košyc a potřetí správně O. I. Košyc). Autorka nepostupuje jednotně ani v poznámkovém aparátu, když například většinou správně využívá možnost neopisovat celou citaci v následující poznámce znovu a použije termín „Tamtéž“, jindy ale nikoliv (například pozn. 45 a 46 na straně 18).

Co se týče stylistiky, zmíním se o ní jen v několika obecných poznámkách, protože kdybych měl uvádět všechny nedokonalosti konkrétně, měl by posudek několik stran. Jedním z velkých stylistických problémů je, dle mého soudu, skutečnost, že autorka v celé práci přechází při líčení událostí volně z minulosti do přítomnosti a zpět, což často vede k nejasnému pochopení textu. Veselá by si měla také uvědomit, že odstavec má při členění textu svou funkci a časté jednovětné odstavce nedávají smysl. V některých pasážích autorka příliš používá slovesa být, doporučuji hledat i jiná vyjádření. Není taktéž nejšťastnější začínat větu číslem (například na s. 25 začíná větu „24. dubna...“, což dělá velmi často). Velké problémy má Veselá na mnoha místech i se slovosledem.

Autorku lze jistě pochválit za to, že se její práce opírá o poměrně širokou škálu pramenů a literatury (nepovažuji však za šťastné, že z dlouhého seznamu periodik v přehledu bibliografie se v poznámkovém aparátu objevuje pouhý zlomek) a za velmi dobře zpracované přílohy. Bakalářská práce Jitky Veselé patří k průměrným studentským počínům a jako takovou ji doporučuji k obhajobě a hodnotím klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

V Praze 19. srpna 2010

PhDr. Stanislav Tumis, M. A., Ph.D.

Ústav slavistických a východoevropských studií FF UK Praha